
Minneord

OSS IMELLOM

18.5. 2010 mottok vi det triste budskapet at vår gode venn og kollega gjennom mange år, Magnus Elgsaas, var død etter å ha slitt med sykdom gjennom det siste året.

Magnus Elgsaas ble født 1953 og vokste opp på Sunndalsøra. I 1982 tok han medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Tromsø.

Etter turnustjeneste ved Molde sjukehus, kom han til Vestnes som turnuskandidat i 1983. Gode og likendes turnuskandidater ønsker man gjerne skal fortsette, og Magnus ble da også på Vestnes i hele sin legegjerning, 27 år. De siste ti år har han vært kommunelege 1. Etter mange år i samme stilling hadde han begynt å bli en institusjon i kommunen, i den betydning at han alltid hadde vært der. Hans ønske var da også å bli værende på Vestnes som lege til han oppnådde pensjonsalder. Slik skulle det dessverre ikke gå.

Magnus hadde en allsidig allmennpraksis. Han hadde solide faglige kunnskaper og var en erfaren lege. Han var flink til å lytte og viste at han brydde seg om sine pasienter. Ved siden av vanlig allmennlegevirksomhet var han svært interessert i helsestasjonsarbeid, og var med på å bygge opp dette gjennom mange år. Skolehelsetjenesten var han også mye beskjeftiget med.

Han hadde videreutdanning i nevrologi og psykiatri. I 1995 gjennomførte han kommunelegekurset ved Folkehelseinstituttet. Han satt også fire år i Vestnes kommunestyre for Venstre.

Om våren for vel ett år siden skjønte vi at Magnus var alvorlig syk. Han fikk mange slitsomme uker på sykehus, både i Molde, og deretter Trondheim., og ble svært medtatt utover sommeren og høsten før det hele så ut til å snu. Etter nyttår klarte han å starte delvis opp med administrativt arbeid. Vi håpet at ytterligere opptrening skulle gjøre ham godt. Men dessverre fikk han brått alvorlig forverring, og nå viste det seg å være uhelbredelig sykdom. Også den siste fasen av sykdommen tok han med stor fatning, glad for å få være hjemme hos sine kjære til det siste.

Vi vil huske ham som en svært likendes kar med godt humør, en som var lett å prate med og som alltid tok seg tid til en prat.

Savnet vil bli stort etter Magnus. Helt spesielt og størst selvfølgelig for hans nærmeste familie, hans kone Kari og de tre døtrene. Også vi som har vært hans nære medarbeidere og venner vil føle et dypt savn, men vi har mange gode minner om en god kollega.

Publisert: 9. september 2010. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.10.0830

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 25. juli 2026.